

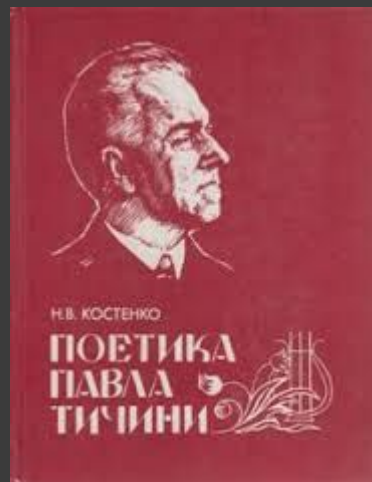
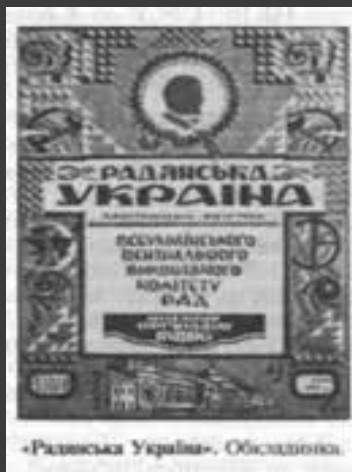
ВИДАВНИЧА СПРАВА ПЕРІОДУ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ

Виконав
студент групи 2-ВС
Захарченко Андрій

Ознаки видавничої справи періоду радянської влади

- Руйнування набутків минулого
- Створення нової видавничої системи
- Еволюція видавничої мережі радянського типу

Радянським видавництвам доводилося діяти у важких умовах: надто мало було авторів, здатних створювати радянські книги, поліграфічна база була устаткована застарілими машинами, бракувало паперу, фарб, електрики, з метою зміцнення матеріально-технічної бази радянських видавництв була розпочата націоналізація друкарського устаткування в Харкові, Києві, Катеринославі, Одесі та інших містах України”

Руйнування набутків минулого

Радянській владі було необхідно зміцнити роботу в справі перегляду усієї старої літератури, обмірковано і поважно поставитися до цієї роботи, використавши з книжкового буржуазного складу все, що може мати цінність для нас і знищити все шкідливе

Створення нової видавничої системи

Першим законодавчим актом радянської законодавчої влади, який цілковито стосувався видавничої справи, був “Декрет про державне видавництво”, підписаний головою Раднаркому у Москві 11 січня 1918 року. Цей, невеликий за обсягом, документ у загальних рисах декларував політику нової влади щодо видавничої діяльності.

Критерії, якими зобов'язувалися керуватися видавництва при складанні планів випуску літератури:

1. Для художньої літератури: лише ті твори, де не було найменшого натяку проти радянського будівництва.
2. Для юнацької і дитячої аудиторії: лише ті твори, як і сприяють комуністичному вихованню ;
3. Для наукової, природознавчої літератури: лише твори матеріалістичного характеру та марксистського змісту.

Еволюція видавничої мережі радянського типу

Із створенням Всеукрвидаву починається формування видавничої мережі радянського типу. Таким чином, сформувалася типологія видавництв за при належністю до засновників; державні, партійні, військові. Першим у цій ієрархії був Всеукрвидав — не лише як керівний орган, а й як головне видавництво. На початок 1923 року радянська влада розгорнула в Україні діяльність близько 50 видавництв

На середину 70-х років в Україні остаточно завершується процес формування структури книговидавництва. До цього спонукала вказівка Москви «про необхідність приведення чисельності видавництв у республіці у відповідності із загальною з ними показниками». Відповідно до наказу Держкомвидаву ьУРСР “Про уточнення переліку видавництв Української РСР”, остаточно затверджувалася така книговидавнича мережа.

І все ж, у контексті вітчизняної видавничої справи навіть фрагментарна ретроспектива цього періоду дає підстави стверджувати, що дух просвітництва і знань, дух демократизму й незалежного від чиєїсь волі інтелекту ніколи не покидав видавництва, в яких і чиїх би стінах вони не знаходилися. Свідченням цьому — десятки солідних за змістом, різних за обсягом і художнім оформленням видань, як і все ж попри неминучий ідеологічний наліт у передмовах чи примітках, ніяк не можна віднести до розряду “прохідної”, написаної на догоду для, пропагандистської літератури.

